

Pasin Palstat - viikko 34

“Herran käsi oli heidän tukenaan, ja suuri joukko ihmisiä kääntyi ja uskoi Herraan.” Apt.11:19-30

Antiokian seurakunnan synty

Vajavaisuuden ja heikkouden keskellä on suurenmoista nähdä Jumalan voiman ilmeneminen. Hän on edelleen heikoissa väkevä. Hän vahvistaa, lujittaa ja tukee!

Evangeliumin voima synnyttää suurta iloa. Olemme edenneet askeleen siitä, kun evankeliumi saavutti pakanat ja nyt syntyi ensimmäinen pakanaseurakunta. Se tarkoittaa ympärileikkaamattomien keskelle syntynyttä seurakuntaa. Tämä tärkeiden yhteyksien keskipisteeseen syntynyt seurakunta oli jumalinen suunnitelma. Se varmasti osaltaan oli auttamassa siihen, että evankeliumi on tänään saavuttanut meidätkin!

Näemme myös alkuseurakunnassa vaikuttaneen rakkauksen ja huolenpidon määrää. Vaikka kristityt itsekin elivät puutteessa noina ahdingon aikoina, he halusivat antaa omastaan Jerusalemin seurakunnalle heidän vieläkin ahtaammassa tilanteessa. Ehkä mekin voisimme omistaa sydämiimme tällaista Jeesuksen rakkautta, että olisimme aina valmiita auttamaan kärsiviä veljiämme ja sisariamme.

“Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.” Joh.13:35

Apt.11:19-30. Ne, jotka Stefanoksen surmaamisesta alkaneen vainon tähden olivat hajaantuneet, kulkivat Foinikiaan, Kyprokseen ja Antiokiaan saakka mutta eivät julistaneet sanaa muille kuin juutalaisille.

“Antiokia oli kauppareittien varrella ja siksi siitä tuli monien kulttuurien ja uskontojen kohtaamispaikka. Nykyisin Antiokia on pieni ja vähäpätöinen kaupunki, nimeltään Antakije.” [Novum]

20. Heidän joukossaan oli kuitenkin muutamia kyproslaisia ja kyreneläisiä, jotka Antiokiaan saavuttuaan saarnasivat myös kreikkalaisille hyvää sanomaa Herrasta Jeesuksesta.

“Seurakunnan muodostuminen Antiokiaan johti myöhemmin ensimmäisten pakanalähetysaarnajien lähettämiseen.” [Novum]

21. Herran käsi oli heidän tukenaan, ja suuri joukko ihmisiä kääntyi ja uskoi Herraan.

“Jumala itse vahvisti heidän julistuksensa. Nämä evankeliumin julistajat eivät varmastikaan itse olleet tietoisia siitä, että he olivat mukana muuttamassa kristinuskoa juutalaisesta ilmiöstä koko maailman kattavaksi liikkeeksi.” [Novum]

22. Tästä kantautui tieto Jerusalemin seurakunnalle, ja seurakunta lähetti Barnabaksen Antiokiaan.

“Parempaa miestä ei olisi voitu tähän tehtävään valita. »Hän oli hyvä mies ja täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa» (j. 24). Vrt. myös 4:36-37.” [Novum]

23. Kun hän perille tultuaan näki, mitä Jumalan armo oli saanut aikaan, hän ilahtui ja kehotti kaikkia järkkymättä pysymään uskossa Herraan.

“Barnabas ei tullut Antiokiaan arvostelevana tarkkailijana. Hän ”näki Jumalan armon” siinä, mitä pakanoiden keskellä tapahtui. Armo uhmasi kaikkia rodullisia ja uskonnollisia ennakkoluuloja ja ulottui koskemaan kaikkia, jotka tahtoivat ottaa sen vastaan.” [Novum]

24. Hän oli hyvä mies, täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa. Yhä enemmän oli niitä, jotka liittyivät Herran omien joukkoon. 25. Barnabas lähti sitten Tarsokseen etsimään Saulia

“Barnabas oli tietoinen omasta rajoittuneisuudestaan, ja hän tunsikin Sauluksen innon ja toimintatarmon. Hän ymmärsi, että Saulus voisi olla Antiokiassa suureksi avuksi. Jos Barnabaan vaikuttimet olisivat olleet itsekkäät, hän ei olisi menetellyt näin.” [Novum]

26. ja löydettyään toi hänet Antiokiaan. Yhdessä he toimivat seurakunnan keskuudessa kokonaisen vuoden, ja suuri joukko ihmisiä sai heiltä opetusta. Antiokiassa alettiin ensimmäiseksi käyttää opetuslapsista nimitystä kristitty.

“Seurakunta ei kasvanut ainoastaan evankelioinnin ja herätystoiminnan tuloksena, vaan myös perusteellisen opetuksen ansiosta. Antiokian asukkaat kuulivat luultavasti uskovien käyttävän usein Kristuksen nimeä, ja pian tuli tavaksi kutsua heitä "kristityiksi" (26:28).” [Novum]

27. Tuohon aikaan tuli Jerusalemissa profeettoja Antiokiaan. 28. Muuan heistä, nimeltään Agabos, ilmoitti Hengen vaikutuksesta, että koko maailmaan oli tuleva suuri nälänhätä. Näin tapahtuikin Claudiuksen aikana. 29. Opetuslapset päättivät antaa avustusta Juudeassa asuville veljille, kukin varojensa mukaan.

“Antiokian kristityt eivät ajatelleet ennen muuta itseään ja omaa valmistautumistaan nälänhätään, vaan he ajat-

telivat alkuseurakuntaa. He tiesivät sitä kohdanneista suurista vaikeuksista ja olivat selvillä siitä, että nyt edessä olevat koettelemukset pahentaisivat tilannetta entisestään. He tunsivat varmasti myös erityistä rakkautta Jerusalemin veljiä kohtaan, koska nämä olivat lähettäneet Barnabaan heidän luokseen. On mahdollista, että "kukin" lahjoitti tietyn osan tuloistaan tai omaisuudestaan yhteiseen rahastoon. Paavali kehotti toistuvasti uskovia tällaiseen anteliaisuuteen. Hän rohkaisi pakanakristittyjä lähettämään rahaa Jerusalemin köyhille kristityille (Room 15:25-27; 1 Kor 16:1; 2 Kor 9; Gal 2:10). Tämä on siitä ensimmäinen esimerkki.” [Novum]

30. Niin he tekivätkin ja lähettivät Barnabaksen ja Saulin viemään rahat seurakunnan vanhimmille.

“Päätös ei jäänyt pelkäsi puheeksi. Barnabaan ja Sauluksen lähettäminen lahjaa viemään johtuu siitä, että heillä oli parhaat yhteydet Jerusalemin seurakuntaan. Kristittyjen yhteisössä vanhimmat olivat seurakunnan johtajia, jotka vastasivat opetuksesta ja hengellisestä ohjauksesta.” [Novum]

